

Bemærkninger til forslaget

Operaen i Sydney. Parlamentet i Kuwait. Den nye triumfbue i Paris. Saudi Arabiens udenrigsministerium. Hospitalet i Jeddah. Boligbyggeri i Algeriet.

Sådan kunne man blive ved. Dansk arkitektur og design, danske arkitekter og designere, har i årtier fejret triumfer verden over.

Det tjener ikke bare til at kildre den nationale stolthed. Det fører også betydelige eksportordrer med sig. Underleverandører, fra totalentreprise til installering af sanitet, følger med som »det tynde øk«, når en dansk arkitekt står for et projekt i udlandet.

Faktisk er den samlede danske byggeeksport på omkring 18 milliarder kroner på årsbasis, og der er en nøje sammenhæng mellem mængden af ordrer til danske firmaer og valget af en dansk arkitekts forslag. Ingeniørers og arkitekters arbejde indbringer ca. 2 mia kr., og deraf følger ca. 16 mia kroner i entreprenøropgaver og vareleverancer.

I arkitektkrede er man imidlertid bange for, at det høje niveau og dermed grundlaget for en stor eksport ikke kan fastholdes i længden, fordi uddannelsesvilkårene er blevet drastisk forringet i de senere år.

Dels er der – som på så mange andre områder – skåret betydeligt ned på arkitektskolerne i København og Århus. Dels har den almindelige udvikling betydet, at den praktiske del af arkitekters uddannelse nærmest er faldet helt bort.

Tidligere var det almindeligt, at en arkitektstuderende både supplerede og finansierede sin ca. 7-årige uddannelse med arbejde i ferier og friperioder på forskellige tegnestuer.

Men nedgangen i byggeriet har betydet, at der kun er meget få pladser hos private og offentlige arkitektfirmaer til, hvad man kunne kalde praktikanter.

Realiteten er derfor, at mange arkitekter uddannes uden på noget tidspunkt at have stiftet bekendtskab med de praktiske sider af faget – altså arbejdet på en tegnestue og kravene til at kunne samarbejde med entreprenører og håndværkere, så »tegnbordsarbejdet« realiseres bedst muligt.

Inden for Danske Arkitekters Landsforbund og blandt de arkitektstuderende er man af den opfattelse, at en offentligt finansieret praktikordning er bydende nødvendig.

Det er imidlertid vanskeligt uden forudgående undersøgelser af det endelige indhold i en praktikuddannelse at foreslå en fast ordning; derfor og fordi det vil være formålstjenligt i en periode på grundlag af praktiske erfaringer løbende at drøfte praktikens form og indhold går nærværende forslag ud på at etablere et forsøg over et par år med efterfølgende evaluering som grundlag for udformningen af en endelig praktikordning for arkitektstuderende.

I forsøgsperioden ville praktikordningen kunne organiseres efter følgende retningslinjer:

1. Praktikens varighed og placering i studiet

Alle arkitektstuderende skal i deres studieforløb tilbydes mindst én praktikperiode à 4 måneders varighed.

Praktikken skal for at give størst muligt udbytte både for praktikanten og praktikstedet placeres i den sidste del af et studieforløb, hovedsageligt på 3. eller 4. studietrin.

Praktikperioder à 4 måneders varighed vil kunne placeres i efterårssemestret, forårssemestret eller i sommerferien.

2. Praktikpladser – art og antal

Som udgangspunkt for en vurdering af behovet for praktikpladser er det nuværende antal af arkitektstuderende anslået til 2.000.

Disse skal som nævnt mindst én gang i deres studieforløb, der i praksis er ansat til 6½ år, tilbydes en praktikperiode à 4 måneder.

Der vil således skulle tilvejebringes 270 praktikpladser à 4 måneder pr. år, svarende til ca. 90 helårspraktikantstillinger.

3. Praktikvejledning og evaluering

Det faglige og pædagogiske udbytte af praktikordningen skal sikres gennem et rimeligt forhold